

הייתי נותן את יד ימיני! כדי שהחקירה המישראלית נגד השר לא תערוך הייתי מוכן לחבל בחקירה אמר הח"כ דוד גלאס בעת מתן עדותו בבית-הדין.

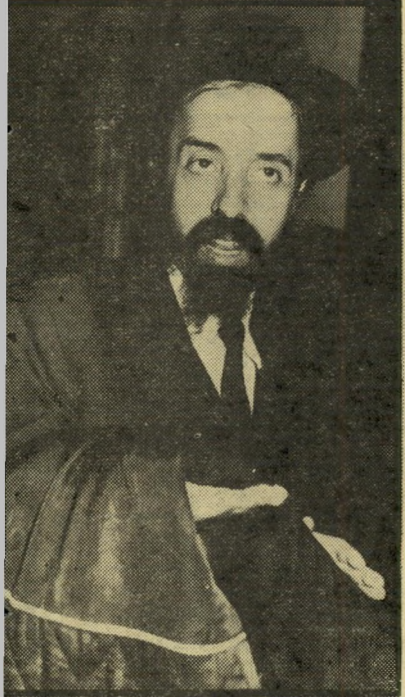
חייכני, ניצב לו על דוכי-העדים, מחכה לשאלות עורכי-הדין. הוא הפגין בדיוק את מידת ההתעניינות המתאימה. כלי להיראות בלחץ. הוא חיך לעתים די קרובות כדי להיראות חביב וידידותי. נימת קולו הפכה מפעם לפעם מלאת כנות, כדי להיראות רציני.

בניגוד לגוטליב, שלא זכר ולא ידע ושכח, דייק גלאס בפרטי-פרטים. הוא זכר תאריכים, שעות ואפילו את ימי השבוע שבהם אירעו הדברים שעליהם נחקר. הוא לא נבוך ולא היסס. אם גוטליב היה צעצוע מכני, מופעל בקפיץ, היה גלאס מחשבר אלקטרוני משוכלל ויעיל.

הוא ענה בדיוקנות על שאלות התובע גבריאלי בך, סיפר על שתי פגישותיו עם גוטליב ועל שיחת הטלפון האחת שלהם. הוא ענה בכנות מירבית על פרטי הקרע בסיעת "ליכוד ותמורה" במפד"ל, על יחסיו עם שר הדתות והמנכ"ל לשעבר של מישור הדתות, ישראל ליפל, ועל הודעותיו למישרה שנמסרו לבנימין זיגל.

עדיין נינוה, התיישר על דוכי-העדים, מוכן להתקפה צפויה מצד הסניגור של שר הדתות, רם כספי, בחקירה הנגדית. תשובותיו ניתנו בבהירות ובקול ברור. הוא לא נבוך ולא נרגז גם כאשר נשאל בפעם השלישית עליידי הסניגור, כיצד קרה שהברי-כנסת, יו"ר ועדת חוקה-חוקר ומישור בכנסת, ועורך-דין במדינת ישראל, שמע על פרשת שוחד לשר בישראל ולא דיווח על כך לאיש.

"זהו שאלה של חוכמה אחר מעשה", השיב בניחותה, "כאשר שמעתי את הסיפור

סליחה! ביקש עדי המדינה מהרב קורח, יושב-ראש המכון למורשת יהדות תימן, כשחזר מעדותו.

לא זוכר... אין תשובה... לא זוכר..

גוטליב: לא יכול לענות לך.
תופיה-כהן: אדון גוטליב, אתה רוצה לאמר לי שמשך כל הדיונים שלך עם אדון פרוכטר לא אמר לך 'אדון גוטליב, מגיע לנו מטצינג * שהשר רפאל הבטיח מתוך זכות של 111 אלף דולר, קיבלנו חלק קטן, אישרו לנו 50 אלף דולר שלא שילמו, ועכשיו אנחנו רוצים שישלמו לנו מה שמגיע?'
גוטליב: אני יכול רק לקבוע דבר אחד, מה שאני חוזר ואומר, אני את הכסף מה שחא נתן לי העברתי למר גבאי.
תופיה-כהן: מר גוטליב, זו היתה השאלה שלי? אני אחקור אותך עוד קצת זמן, אולי כדאי שתהיה הבנה בינינו, מה שאתה רוצה להגיד או כבר אמרת, תגיד כשאתה רוצה שאלו אותך, אני מבקש שלי תענה לשאלות שלי, ברור? כאשר פנית מה היתה תשובת השר?
גוטליב: סליחה, אני פניתי לשר הדתות אחרי ההסדר הזה בענין המטצינג, אני פניתי אחרי ההסדר.
תופיה-כהן: אני שאלתי אותך עד ההסדר, אני אניע אחרי ההסדר מר גוטליב, אני מבטיח לך, מדובר כרגע עד ההסדר. פנית למישהו במישר-הדתות לפני ה הסדר לבקש בשביל ישיבת ספינקא מט צינג?
גוטליב: זה אני לא יכול להגיד לך, אני לא זוכר בדיוק.
תופיה-כהן: תזכור אדון גוטליב, יש כמה דברים שזכרת בדיוק.
גוטליב: לא יכול לזכור, עבר עלי מספיק, אני לא יכול לזכור.
תופיה-כהן: יש לכם איזה חשבון בנק, איזה קרן לסיעה הזאת?
גוטליב: עד כמה שידוע לי לא.
תופיה-כהן: אז מה חשבת, תראה אתה מביא כסף לסיעה, לאיפה ילך ה כסף?
גוטליב: את אלה שקיבלו צריכים לשאול.
תופיה-כהן: אני שואל אותך בכל הענווה, אתה חושב שהצעה כזו שאתה מבין שיש בה פסול, אתה מבין שהיא הצעה בלתי-חוקית, חשבת שתעבור חלק, פשוט, בינך ובינינו? זה לא יעבור הלאה?
גוטליב: אני אמנם מצטער על זה שזה קרה, אני מצטער על זה.
תופיה-כהן: אולי ההצעה היתה אדוני, שאתה תקבל את הכסף, אדון גוט ליב?

שעורתי לסיעה מבחינה כספית. כשישוחח עם השר על זה.
בך: אתה סיפרת פרטים לח"כ גלאס, באיזה סכומים מדובר, וממי קיבלת את הכסף? הוכרת לו את כל שלושת ה מוסדות?
גוטליב: כן.
בך: המוסדות שבהם מדובר, כלומר ספינקא, ויו"ניץ והמוסד של הרב קורח?
גוטליב: כן.
בך: אתה נכנסת לפירוט כמה מכל מוסד?
גוטליב: לא, אני הראיתי לו גם פתק, הפתק הזה נעלם לי, רשמתי על הפתק.
בך: מה היתה תגובתו של ח"כ גלאס?
גוטליב: אמר שישוחח.
בך: האם הפתק הזה אומר לך משהו?
גוטליב: מי כתב אותו קודם כל?
גוטליב: אני.
בך: האם אתה במהלך החקירה גם נפגשת עם גלאס?
גוטליב: במהלך החקירה לא, אחרי זה, אחרי הפתק, סיפרתי לו.
בך: נפגשת איתו איפה?
גוטליב: בירושלים.
בך: מה אמרת לו?
גוטליב: סיפרתי לו, שידע שהודעתי במישרה שהוא יודע. שידע מזה שהודעתי למישרה על כל השיחה הזאת.
הסניגור תופיה-כהן: האם השי- קולים שלך כשאתה קבעת ליו"ניץ והמ לצת, או חתמת על 300 אלף לירות היו כדי לעזור להם מפני שאתה קרוב להם, או מפני שמגיע להם, או מפני שהם זכאים, או מפני שיש להם בית-כנסת שבונים או משפצים?
גוטליב: הכל יחד.
תופיה-כהן: עכשיו מה עם ספינקא?
גוטליב: יש לנו 200 אלף לירות, אתה מחסידי ספינקא?
גוטליב: אני אוהד שלהם.
תופיה-כהן: הרשימות האלה כללו פרטים למה הם זקוקים לכסף, מה הם עושים, איך הם עושים?
גוטליב: אני לא יכול להגיד לך פרטים.
תופיה-כהן: האם כללת את כל אלה שפנו אליך, או חלק השמטת?
גוטליב: אני לא יכול לענות לך על השאלה.
תופיה-כהן: מר גוטליב, אני פשוט מנסה להבין אם היו לך איזה קריטריונים בהמצאות, אם היה משהו שהדריך אותך, או שתחושת הרגע את מי אתה אוהב יותר?

הזן קמעונים נכחים מערותו שר עדי-המדינה ישראל גוטליב: פרקליט המדינה גבריאלי בך: מר גוטליב, הדברים האלה שמסרת לנו פה, על הפעולות שאתה עשית והכספים שהעברת וכו', בקשר לשלושת מוסדות אלה, האם תוכל לאמר לנו למה בעצם עשית את הדבר הזה? למה חיווכת בדברים האלה, ומה היו המטרות שלך בענין הזה?
גוטליב: ראשית אני רוצה לאמר לבית-הדין שפוט, אני מצטער ומתחרט על הדבר הזה שעשיתי. עשיתי את זאת ראשית כדי לתת, שהמוסדות יהיו מ גדלות, ממענקים יותר מוגדלים. רצייתי גם לחזק את מעמדה של הסיעה ליכוד ותמורה בתוך התנועה ובמילא חיווק מעמדי בתוך הסיעה.
בך: האם את הדבר הזה שעשית, האם שמרת זאת בסוד או סיפרת על-כך למישהו?
גוטליב: סיפרתי את זה.
בך: עם מי ומתי שוחחת בנושא זה?
גוטליב: שוחחתי על זה עם ח"כ דוד גלאס.
בך: זכור לך מתי זה היה?
גוטליב: כן, זה היה בערך חודש מאי, לפני החקירה.
בך: אתה זוכר בדיוק שזה היה במאי או בערך?
גוטליב: בערך מאי, יוני.
בך: (כאן יש התנגדות של כל הסניגורים כאשר לקבילות עדותו של גוטליב על השיחה עם ח"כ גלאס. בית-הדין מרשה את השאלות)
בך: מר גוטליב, איפה התקיימה ה פגישה עם מר גלאס?
גוטליב: בבני-ברק, במיסעדה.
בך: באיזו מיסעדה?
גוטליב: שטויסטל בבני-ברק.
בך: לאיזו מטרה נפגשת עם ח"כ גלאס?
גוטליב: לשיחה חברית. תמיד היינו נפגשים.
בך: האם תוכל לאמר מה או סיפרת לח"כ גלאס? בקשר לאיזה נושאים?
גוטליב: היתה שיחה בקשר למוע- מדים לכנסת, סיפרתי לו שאני מסרתי, העברתי בערך 600 אלף לירות לשר- הדתות, לגבאי בידיעה שר-הדתות. בבוא העת, כשיקימו את רשימת המועמדים לכנסת, שהוא ישוחח, ישתמש באמצעי הזה, נוסף מה שמגיע לבני-ברק כסיעה חזקה, ששמה הסיעה ליכוד ותמורה היא חזקה, שהוא גם ישתמש באמצעי הזה,

(המשך מעמוד 31)
 רק בישיבת אחר-הצהריים, כאשר עלה ה סניגור רם כספי לחקרו, חזר על עצמו הסיפור מיום אתמול. בשעות אחר-הצה- ריים המאוחרות לא עמד עוד גוטליב בלח- צו, וענה תשובות שהיו רצויות לסניגור.

כאשר חקר אותו השבוע, ביום ראשון בבוקר, סניגורו של שמואל דסקל, יעקב ויינווט, הותש גוטליב לקראת ההפסקה, והסכים עם הסניגור כי את הכרטיס לאגני ליה, לכנס חסידי ויו"ניץ בשנת 1978. קנה עבורו סוכן-נסיעות מבני-ברק, והוא עצמו שילם עבור הכרטיס של אשתו. בחקירה קודמת סיפר כי דסקל שילם עבור שני הכרטיסים. הוא גם הסכים עם הסניגור כי כאשר היה כבר באנגליה בכנס, היה זה הוא עצמו שניגש לדסקל ואמר לו שאין לו פרוטה, וביקש ממנו כסף. הנאשם נתן לו סכום של כ-200 דולר. הוא הודה כי גם בעת הביקור בארצות-הברית היה זה לפי בקשתו המפורשת שדסקל נתן לו כסף, הוא הודה בכך ללא-בושה וללא שינוי בנימת-קולו.

כאשר טען הסניגור כי גוטליב עזב את המלון שבו התגורר בארצות-הברית מבלי לשלם, ופשוט הסתלק, הודה גוט ליב גם בכך, והסביר כי היה זה דסקל שהזמין עבורו את המלון. המילה "שנר רר" הייתה בבית-הדין.

סימני שינה

פעמים לא ברור היה כלל כיצד פו- על מוחו של העד, ולמה הוא חותר. הוא הפליל את עצמו שלא לצורך, כמו בעניין קבלת הכרטיסים מחסידי ויו"ניץ, כאשר התברר כי בעצם שילם עבורם מכיסו. הוא הציג גירסה, שינה אותה, וחזר לגירסה הראשונה ממש תוך דקות. התנהגות מוזרה כזו העלתה אצל מיספ- טנים מנוסים את הגירסה שהיא נמצא במשך רוב הזמן תחת השפעת סמים.
 כאשר שוחרר גוטליב מבית-החולים ביילינסון, אחרי שהותקף במישרו, ענה בנו בטלפון לעיתונאי הסביר לו כי אביו ישן, כיוון שהוא תחת השפעת סמים. ארבה אנשים המופיעים בפעם הראשונה בחייהם בבית-הדין, או הנמצאים בלחץ נפשי חזק, מחפשים עזרה בתרופות-הרגעה שונות. הוא לא שאל את גוטליב אם הוא אמנם לוקח תרופות הרגעה או סמי-מרפא כלשהם. אבל התנהגותו המוזרה ממש חייבה שאלה זו.

העד הנחוש

כבר-הכנסת דוד גלאס היה כל מה שגוטליב לא הצליח להיות. נינוח ו-